

Список літератури:

1. Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку: Наказ МФУ від 24.05.1995 р. № 88 зі змінами. [Електронні текстові дані]. – Комп'ютерний довідник «Ліга бізнесінформ». – Ліга: закон версія 7.7.1.
2. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV зі змінами. [Електронні текстові дані]. – Комп'ютерний довідник «Ліга бізнесінформ». – Ліга: закон версія 7.7.1.
3. Податковий кодекс України № 2755-VI [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2755-17>
4. Правила роботи архівних підрозділів органів державної влади, місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій: Наказ Державного комітету архівів України від 16.03.2001 р. № 16. [Електронні текстові дані]. – Комп'ютерний довідник «Ліга бізнесінформ». – Ліга: закон версія 7.7.1.
5. Про перелік відомостей, що не становлять комерційної таємниці: Постанова відомостей КМУ від 09.08.1993 р. № 611. [Електронні текстові дані]. – Комп'ютерний довідник «Ліга бізнесінформ». – Ліга: закон версія 7.7.1.
6. Кримінально-процесуальний кодекс України від 28.12.1960 р. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1001-05>.

УДОСКОНАЛЕННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ПРИ СПИСАННІ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

*Апухтіна Н.В, магістрант кафедри обліку і аудиту,
Заворотько Г.В., магістрант кафедри обліку і аудиту,
Кожухар М.В. магістрант кафедри обліку і аудиту,
Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»,
м. Дніпропетровськ, Україна*

У процесі виробництва основні засоби втрачають свою споживну вартість і переносять її на створюваний з їх участю продукт. Внаслідок цього основні засоби втрачають виробничі якості і, якщо вони не можуть бути відновлені шляхом ремонту або модернізації чи відновлення стає економічно не вигідним, їх ліквідовують.

Таким чином, у процесі виробництва відбувається кругообіг вартості основних засобів. Так, їх вартість у вигляді амортизаційних відрахувань включається в собівартість виробленої продукції. У процесі її реалізації надходить виручка. Частина цієї виручки є відшкодуванням зношених основних засобів і спрямовується на капітальні вкладення для оновлення основних засобів.

Необхідно розрізняти терміни «знос» і «амортизація» їх використовують для пояснення одного і того ж явища, проте вони відображають різні процеси. Якщо знос означає поступову втрату вартості (тобто втрату фізичних і моральних якостей)

основних засобів у процесі виробництва, то амортизація показує поступове перенесення вартості основних засобів у міру їх зносу на новостворюваний продукт.

Основні засоби списуються з балансу (вилучаються з активів) тоді, коли: вони не відповідають вимогам визнання активом; вони вибувають внаслідок безоплатної передачі іншому суб'єкту господарювання.

Критерій «не відповідає вимогам визнання активом» визначає, що основний засіб застарів. Тобто, він не підлягає удосконаленню, ремонту чи такий ремонт просто недоцільно проводити. Як наслідок – господарство не сподівається отримати в майбутньому якихось економічних вигод від використання даного основного засобу.

Якщо ж основний засіб повністю амортизовано, але він ще придатний до експлуатації і господарство може отримати від його використання економічні вигоди, такий основний засіб не списують з балансу.

Списання об'єктів основних засобів здійснюють за нижченаведеними проводками.

1. Списання суми накопиченої амортизації – Дт 131 «Знос основних засобів» – Кт 10 «Основні засоби», 11 «Інші необоротні матеріальні активи».

2. Суму залишкової вартості основного засобу, що вибуває, проводять так – Дт 976 «Списання необоротних активів» – Кт 10, 11. Коли залишкова вартість дорівнює 0, цю проводку не показують в бухобліку.

3. Суму витрат, які пов'язані з ліквідацією основного засобу списують так: Дт 976 – Кт 685 «Розрахунки з іншими кредиторами» – на послуги сторонніх організацій, які проводять демонтаж основного засобу; Дт 976 – Кт 66 «Розрахунки з оплати праці», 65 «Розрахунки за страхуванням» – на нараховану заробітну плату працівникам, які здійснювали демонтаж основного засобу, та ЄСВ.

Одержаний в результаті ліквідації основних засобів фінансовий результат вираховується як різниця між доходом від ліквідації їх залишкової вартості та непрямыми податками та витратами, що пов'язані із списанням основних засобів (п. 34 П (С) БО 7, п. 45 Методрекомендацій № 561).

З початку 2015 року запрацювали нові правила визначення податку на прибуток при списанні основних засобів. Тепер його потрібно розраховувати на основі бухгалтерського фінансового результату (згідно П (С) БО або МСФЗ), що відкориговано на різниці, передбачені у ПКУ. До таких різниць відносять амортизаційні різниці, різниці, що виникають при формуванні резервів (забезпечень), різниці, що виникають при здійсненні фінансових операцій (пп. 134.1.1 ПКУ).

На даний момент у ПКУ щодо списання основних засобів не міститься ніяких особливих вимог. Єдине – фінансовий результат, який визначено за правилами бухгалтерського обліку, до оподаткування потрібно:

– збільшити на суму залишкової вартості основних засобів, які ліквідуються чи реалізуються, визначеної відповідно до П(С)БО;

– зменшити на суму залишкової вартості основних засобів, які ліквідуються чи реалізуються, визначеної згідно вимог статті 138 ПКУ.

Отже, необхідно:

1. вирахувати бухгалтерський фінансовий результат;
2. відкоригувати його на суму залишкової вартості основного засобу: додати бухгалтерську залишкову вартість і відняти податкову залишкову вартість.

Якщо і та і інша залишкова вартість дорівнює 0, тоді відносно операції ліквідації даного об'єкта коригувань проводити не потрібно.

Якщо ліквідація основного засобу здійснюється за власним рішенням платника податків, тоді дана операція розцінюється як поставка товару (пп. «Д» пп. 14.1.191 ПКУ) та оподатковується ПДВ за звичайними цінами. При цьому вартість об'єкту, що оподатковується, повинна бути не нижчою за його балансову вартість на час ліквідації (п. 189.9 ПКУ).

В той же час, податківці зазначають, що у випадку коли основні засоби було зруйновано чи викрадено, чи вони повинні бути ліквідовані з обставин, незалежних від платника ПДВ, то на підставі наказу керівництва господарства здійснюється їх ліквідація а до декларації з ПДВ за відповідний період докладається документ про здійснення акту знищення, розібрання чи перетворення основного засобу іншим способом, в результаті чого він не може використовуватися за його первісним призначенням.

Акт складається у двох примірниках постійно діючою комісією, призначеною керівником установи, і затверджується у встановленому порядку. Перший примірник акта передається в бухгалтерію, другий залишається у матеріально відповідальній особи і є підставою для здачі на склад металобрухту, запчастин та матеріалів, які утворилися в результаті ліквідації.

З розвитком ринкових відносин, в обліку основних засобів періодично відбуваються кардинальні зміни. Вони стосуються нарахування зносу, обліку капітальних вкладень, операцій, зв'язаних з орендою майна, переоцінкою основних засобів, списанням витрат на ремонт основних фондів, обліку реалізації основних фондів. У зв'язку з цим виникає потреба в систематичній роботі з розробки методики застосування нормативної бази в умовах роботи підприємства.

Таким чином, теоретичні і практичні засади організації обліку основних засобів необхідно удосконалювати у напрямі розширення її управлінських можливостей, максимально пристосовуючи до практичних потреб суб'єктів підприємницької діяльності, що виникають у процесі прийняття управлінських рішень щодо руху основних засобів та ефективності їх використання. Основними шляхами удосконалення організації обліку основних засобів є раціоналізація як кожної форми документів і реєстрів обліку, так і методів, і способів збирання, обробки і узагальнення облікової інформації, адаптованих до сучасної нормативної бази.

Список літератури:

1. Закон № 996 — Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.99 р. № 996-XIV.

2. Положення № 88 — Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, затверджене наказом Мінфіну від 24.05.95 р. № 88.

3. НП(С)БО 121 «Основні засоби» — Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 121 «Основні засоби», затверджене наказом Мінфіну від 12.10.2010 р. № 1202.

4. Методрекомендації — Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів для суб'єктів державного сектору, затверджені наказом Мінфіну від 23.01.2015 р. № 11.

5. Методрекомендації щодо облікової політики — Методичні рекомендації щодо облікової політики суб'єкта державного сектору, затверджені наказом Мінфіну від 23.01.2015 р. № 11.

6. Наказ № 125/70 — наказ Головного управління Держказначейства та Держстату «Про затвердження типових форм з обліку та списання основних засобів, що належать установам і організаціям, які утримуються за рахунок державного або місцевих бюджетів та Інструкції з їх складання» від 02.12.97 р. № 125/70.

7. Положення № 611 — Положення з бухгалтерського обліку необоротних активів бюджетних установ, затверджене наказом Мінфіну від 26.06.2013 р. № 611.

8. http://www.rusnauka.com/17_AND_2011/Economics/7_89670.doc.htm

СУТНІСТЬ ОПЕРАЦІЙ З ГРОШОВИМИ КОШТАМИ СІЛЬСЬКО-ГОСПОРАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

*Близнюк С.М., студент кафедри обліку і аудиту,
Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»,
м. Дніпропетровськ, Україна*

Ми бачимо, що як тільки ми поступаємося принципу того, що держава не має втручатися в жодні питання, що стосуються способу життя індивідів, ми закінчуємо на регулюванні і обмеженні останніх до найменших деталей. Особиста свобода індивіда скасовується. Він стає рабом громади, змушений підкорюватися диктату більшості.

«Лібералізм»

У процесі господарської діяльності підприємства постійно вступають у взаємовідносини з іншими суб'єктами господарювання при здійсненні угод, що оформлюються і закріплюються договорами: з постачальниками – за одержані від них товарно-матеріальні цінності, з покупцями – за придбані ними товари, з банками – за одержання коштів і погашення кредитів, з іншими юридичними та фізичними особами - за транспортні та інші послуги, електроенергію, паливо тощо, з працівниками – із заробітної плати, наданих їм позик тощо. Відносини між підприємствами, які виникають внаслідок кругообороту господарських засобів,